

Katedra trestního práva

Posudek na rigorózní práci Mgr. Jana Jaroše „Neoprávněné nakládání s osobními údaji“

Předložená rigorózní práce obsahuje 105 stran textu a je přehledně a logicky členěna do úvodu, sedmi hlavních kapitol a závěru. Okruh použité literatury je odpovídající zvolenému tématu práce. Vnější úprava práce je velmi pěkná. Po formální stránce splňuje předložená rigorózní práce všechny požadavky na ni kladené.

Autor si za téma své práce zvolil problematiku rozhodně netradiční a současně aktuální, neboť jde stále o problematiku místy dosti spornou a diskutní, a to jak v odborné veřejnosti, tak i mezi laiky. Současně jde o problematiku, které není v odborné literatuře věnována dostatečná pozornost. Její zpracování je proto určitě žádoucí a přínosné, jak z teoretického, tak i z praktického hlediska.

Po obsáhlejší úvodu, ve kterém mimo jiné autor charakterizuje zaměření a cíl své práce, se nejdříve věnuje analýze základních pojmů (osobní údaje, subjekt údajů, identifikační údaje). Správně nejprve vychází z komunitárních a dalších mezinárodních dokumentů a z norem ústavního práva. Velmi pečlivě je zpracován rozbor zkoumaných pojmů a přílehlavé je rovněž upozornění na nejednotnost jejich interpretace v judikatuře (NS ČR, ÚS ČR, ESLP) i v praxi, například pokud jde o význam čísla občanského průkazu, o postavení fyzických osob – podnikatelů nebo o ochranu údajů o osobách již zemřelých. Kladně třeba hodnotit, že autor k jednotlivým sporným otázkám vyjadřuje i vlastní, vesměs fundovaný, názor.

Jádrem práce jsou následující kapitoly, zabývající se jednak obecně pojmem a zákonnými znaky trestného činu a především podrobnou analýzou trestného činu neoprávněného nakládání s osobními údaji podle § 180 tr. zákoníku. Pozornost, kterou zde autor věnuje zásadě subsidiarity trestní represe (též na podkladě konkrétních kauz) není rozhodně nadbytečná, neboť právě v případech zásahů do ochrany osobních údajů bude třeba uplatnění tohoto materiálního korektivu zvažovat. Obecný rozbor jednotlivých zákonných znaků trestného činu vesměs vyústí v konkrétní vymezení daného znaku právě u trestného činu podle § 180 tr. zákoníku. S autorem třeba souhlasit, že místo protiprávnosti v systému znaků trestného činu je v teorii poněkud sporné a hlubší rozbor této otázky by přesáhl zaměření práce. Velmi podrobně a do náležité hloubky je zpracován rozbor zákonných znaků trestného činu neoprávněného nakládání s osobními údaji. Autor zde pečlivě čerpá z odborné literatury a z judikatury, včetně nálezů Ústavního soudu ČR. Kladně třeba hodnotit, že se neomezuje na pouhou reprodukci získaných poznatků, ale tyto poznatky tvořivě utřídí, některé odlišné názory konfrontuje a snaží se zaujmout i vlastní stanovisko ke sporným interpretačním a aplikačním otázkám.

Tato část práce je doplněna ilustrativním rozбором některých vybraných rozhodnutí NS ČR a nálezů ÚS ČR, které se týkají zkoumané problematiky, a dále exkurzem do právní úpravy zkoumaného jevu v některých zahraničních právních úpravách.

Následující kapitoly práce, které vhodně doplňují předcházející meritorní rozbor, jsou věnovány složité a sporné problematice kolize ochrany osobních údajů na straně jedné a právu na informace na straně druhé, a dále přehledu mimotrestních právních prostředků ochrany osobních údajů v právu správním a občanském.

V závěru své práce autor přehledně a stručně shrnuje poznatky, ke kterým ve své práci dospěl s tím, že v konkrétních závěrech a námětech de lege lata i de lege ferenda odkazuje na zhodnocení v jednotlivých předcházejících částech své práce.

Celkově lze předloženou rigorózní práci hodnotit jako celkově zdařilou. Autor prokázal požadovanou znalost zkoumané problematiky a jejich širších souvislostí, a to nejen pokud jde o právní úpravu a relevantní judikaturu, ale rovněž pokud jde o literární zpracování a praktické interpretační a aplikační problémy. Nesporným kladem práce je hloubka prováděných rozborů a podrobnost zpracování a především schopnost kvalifikovaně formulovat vlastní stanoviska a závěry, které jsou vesměs podloženy věcnými a přesvědčivými argumenty. Autor prokázal schopnost samostatné odborné a tvůrčí práce. Po formální i po obsahové stránce je předložená práce způsobilým podkladem pro obhajobu.

Při ústní obhajobě své práce by se autor mohl vyjádřit k otázce významu ustanovení § 8a až 8d trestního řádu pro ochranu osobních údajů.

Doporučuji, aby po úspěšné obhajobě a rigorózní zkoušce byl Mgr. Janu Jarošovi udělen titul doktora práv.

V Praze dne 23.9.2014

JUDr. Rudolf Vokoun, CSc.
konzultant